

“By This All Will Know That You Are My Disciples”

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Sellest tunnevad kõik, et te olete minu jüngrid

Vanem Dieter F. Uchtdorf
Kaheteistkümne Apostli Kvoorum

April 2025 general conference

Our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

Many years ago Sister Uchtdorf and I were traveling through southern Germany. It was just before Easter, and we invited a good friend, who was not a member of the Church, to join us in our Sunday worship service. We loved this dear friend, so it was normal and natural to share with her how we felt about the Savior and His Church and to invite her to come and see! She accepted the invitation and joined us at the meetings of a nearby branch.

If you have ever brought a friend to church for the first time, you can probably relate to the way I felt that Sunday morning. I wanted everything to go perfectly. Our friend was a highly educated, spiritual person. I earnestly hoped the meetings of this branch would make a good impression on her and represent the Church well.

The branch met in some rented rooms on the second floor of a grocery store. To get there, we had to take the stairs at the back of the building, passing the strong aromas from goods stored there.

As the sacrament meeting began, I thought about my friend experiencing this for the first time, and I couldn't help but notice things that made me cringe a little. The singing, for example, didn't exactly sound like the Tabernacle Choir. Restless, noisy children could be heard during the sacrament. The speakers did their best, but they were not skilled at public speaking. I sat uncomfortably through the meeting, hoping that maybe Sunday School would be better.

It wasn't.

Meie armastus Jumala ja Tema laste vastu on vägev tunnistus maailmale, et see on tõesti Päästja Kirik.

Palju aastaid tagasi reisisime öde Uchtdorfiga läbi Lõuna-Saksamaa. See oli vahetult enne ülestõusmispühi ja me kutsusime ühe hea sõbra, kes ei kuulunud Kirikusse, ühinema meiega meie pühapäevasel jumalateenistusel. Armastasime seda kallist sõpra, seega oli normaalne ja loomulik jagada temaga oma tundeid Päästja ja Tema Kiriku vastu ning kutsuda teda tulema ja vaatama! Ta võttis kutse vastu ja tuli koos meiega lähedal asuva koguduse koosolekutele.

Kui olete kunagi sõbra esimest korda kirikusse toonud, võite ilmselt samastuda sellega, kuidas mina end tol pühapäeva hommikul tundsin. Tahtsin, et kõik läheks ideaalselt. Meie sõber oli kõrgelt haritud vaimne inimene. Lootsin siiralt, et selle koguduse koosolekud jätavad talle hea mulje ja esindavad Kirikut hästi.

Kogudus kohtus ühe toidupoe teisel korrusel üüritud ruumides. Sinna jõudmiseks pidime minema üles hoone taga asuvast trepist, möödudes seal ladustatud kauba tugevatest aroomidest.

Kui sakramendikoosolek algas, mõtlesin sellele oma sõbra esimesele kogemusele ja mul ei jäänud märkamata asjad, mis panid mind pisut piinlikkust tundma. Näiteks ei kõlanud laulmine täpselt nagu Tabernaaklikoori esituses. Sakramendi ajal oli kuulda rahutuid lärmakaid lapsi. Kõnelejad andsid endast parima, kuid nad ei olnud avalikus esinemises vilunud. Istusin koosolekul ebamugavalt, lootes, et ehk on pühapäevakool parem.

Ei olnud.

All morning I worried about what our friend must think of this church we had taken her to.

Afterward, as we drove home, I turned to talk to our friend. I wanted to explain that this was just one small branch and it didn't really represent the Church as a whole. But before I could say a word, she spoke up.

"That was beautiful," she said.

I was speechless.

She continued, "I'm so impressed with how people treat each other in your church. They all seem to come from different backgrounds, and yet it's clear that they genuinely love each other. This is what I imagine Christ wanted His Church to be like."

Well, I quickly repented of my judgmental attitude. I had wanted picture-perfect meetings to impress my friend. But what the members of this branch had achieved was a heart-perfect spirit of love, kindness, patience, and compassion.

That Faith Might Increase in the Earth

My dear brothers and sisters, my dear friends, I love The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. It is the Savior's true and living Church, and it teaches the restored fulness of the gospel of Jesus Christ. His priesthood power and authority reside here. Jesus Christ leads this Church personally, through servants He has called and authorized, and by a living prophet, even President Russell M. Nelson. The Savior has given the Latter-day Saints a unique mission to gather God's children and prepare the world for the Savior's Second Coming. I bear my witness that all of this is true.

But it's important to remember that when most people experience the Church of Jesus Christ for the first time, they aren't thinking about priesthood authority or ordinances or the gathering of Israel. What they're likely to notice, above all else, is how they feel when they're with us and how we treat each other.

"Love one another," Jesus said. "By this all will know that you are My disciples." Very often, a person's first testimony of Jesus Christ comes when he or she feels love among disciples of Jesus Christ.

The Savior declared that He restored His Church so "that faith ... might increase in the earth." Therefore, when people visit our Church

Terve hommiku olin mures selle pärast, mida meie sõber küll arvab sellest kirikust, kuhu olime ta toonud.

Pärast koju sõites pöördusin meie sõbraga rääkima. Tahtsin selgitada, et see oli vaid üks väike kogudus ja see ei esindanud Kirikut tervikuna. Aga enne, kui ma sõnagi öelda jõudsin, rääkis tema.

„See oli ilus,” ütles ta.

Olin sõnatu.

Ta jätkas: „Mulle avaldab suuresti muljet see, kuidas inimesed teie kirikus üksteist kohtlevad. Nad kõik näivad olevat erineva taustaga, kuid on selge, et nad tõeliselt armastavad üksteist. Ma kujutan ette, et Kristus tahtis, et Tema Kirik just selline oleks.”

Noh, ma parandasin kiiresti meelt oma hukkamõistvast suhtumisest. Olin soovinud piltilusat täiuslikku koosolekut, et oma sõbrale muljet avaldada. Kuid selle koguduse liikmed olid saavutanud südamlikult täiusliku armastuse, lahkuse, kannatlikkuse ja kaastunde vaimu.

Et ka usk võiks maa peal kasvada

Mu kallid vennad ja õed, kallid sõbrad! Ma armastan Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut. See on Päästja tõeline ja elav Kirik ning see õpetab Jeesuse Kristuse evangeeliumi taastatud täiust. Siin on tema preesterluse vägi ja volitus. Jeesus Kristus juhib seda Kirikut isiklikult teenijate kaudu, kelle Ta on kutsunud ja volitanud, ning elava prohveti president Russell M. Nelsoni kaudu. Päästja on andnud viimse aja pühadele ainulaadse ülesande koguda kokku Jumala lapsed ja valmistada maailma ette Päästja teiseks tulemiseks. Ma tunnistan, et see kõik on tõsi.

Kuid on oluline mees pidada, et kui enamik inimesi kogeb Jeesuse Kristuse Kirikut esimest korda, ei mõtle nad preesterluse volitustele ega talitustele ega Iisraeli kokkukogumisele. Tõenäoliselt märkavad nad ennekõike seda, kuidas nad end meiega koos olles tunnevad ja kuidas me üksteist kohtleme.

„Armastage .. üksteist,” ütles Jeesus. „Sellest tunnevad kõik, et te olete minu jüngrid.” Väga sageli saab inimene esimesetunnistuse Jeesusest Kristusest siis, kui ta tunneb armastust Jeesuse Kristuse jüngrites.

Päästja kuulutas, et Ta taastas oma Kiriku, „et .. usk võiks maa peal kasvada”. Seega, kui inimesed külastavad meie Kiriku koosolekuid,

meetings, the Savior wants them to leave with stronger faith in Him! The love our friends feel among us will lift them closer to Jesus Christ! That is our simple goal every time we gather.

Anyone who is seeking greater faith in Christ or a closer connection to Heavenly Father should feel right at home in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Inviting them to our meetings can be as normal and as natural as inviting them into our homes.

The Ideal and the Real

Now, I realize that I'm describing the ideal. And in this mortal life, we rarely get to experience the ideal. And "until the perfect day," there will always be a gap between the ideal and the real. So, what should we do when the Church doesn't feel like the perfect day? When, for whatever reason, our ward doesn't yet nurture perfect faith or love? Or when it feels that we don't fit in?

One thing we should not do is give up on the ideal!

The title page of the Book of Mormon includes this important caution: "If there are faults," it says, "they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God."

Can a book—or a church or a person—have "faults" and "mistakes" and still be the work of God?

My answer is a resounding yes!

So, while we hold ourselves to the Lord's high standards, let's also be patient with one another. We are each a work in progress, and we all rely on the Savior for any progress we make. That's true for us as individuals, and it's true for the kingdom of God on earth.

The Lord invites us not just to join His kingdom but also to be anxiously engaged in building it. God envisions a people who are "of one heart and one mind." And to be of one heart, we must seek pure hearts, and that requires a mighty change of heart.

But that doesn't mean changing my heart to align with yours. Nor does it mean changing your heart to align with mine. It means that we all change our hearts to align with the Savior.

If we are not there yet, remember: with the Lord's help, nothing is impossible.

soovib Päästja, et nad lahkuksid tugevama usuga Temasse! Armastus, mida meie sõbrad meie seas tunnevad, tõstab nad Jeesusele Kristusele lähemale! See on meie lihtne eesmärk iga kord, kui me kokku tuleme.

Igaüks, kes otsib suuremat usku Kristusesse või lähemat sidet Taevase Isaga, peaks tundma end Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikus koduselt. Nende kutsumine meie koosolekutele võib olla sama normaalne ja loomulik kui nende kutsumine meie koju.

Ideaalne ja tegelik

Ma mõistan, et kirjeldan ideaali. Ja selles surelikus elus kogeme ideaali harva. Ja „kuni saabub täiuslik päev”, jääb ideaalse ja tegeliku vahele alati lõhe. Niisiis, mida peaksime tegema, kui tundub, et Kirikusei oleveel saabunud täiuslik päev? Kui meie koguduses ei ole veel mingil põhjusel täiuslikku usku või armastust? Või kui tundub, et meie ei sobitu olevasse?

Üks asi, mida me ei tohiks teha, on ideaalist loobuda!

Mormoni Raamatu tiitelleht sisaldab järgmist olulist hoiatust: „Kui selles on vigu,” öeldakse seal, „siis on need inimeste vead; mispärast, ärge mõistke hukka Jumala asju.”

Kas raamat – või kirik või inimene – saab sisaldada vigu ja eksimusi ning ikka olla Jumala töö?

Minu vastus on kindel jah!

Seega, kuigi püüame järgida Issanda kõrgeid käitumisnorme, siis olgem ka üksteise suhtes kannatlikud. Igaüks meist on alles pooleli olev töö ja me kõik loodame oma edusammudes Päästjale. See kehtib meie kui üksikisikute kohta ja see kehtib ka Jumala kuningriigi kohta maa peal.

Issand ei kutsu meid mitte ainult ühinema Tema kuningriigiga, vaid ka olema õhinaga kaasatud selle ülesehitamisse. Jumal näeb vaimusilmas rahvast, kellel on „üks süda ja üks meel”. Ja et meil võiks olla üks süda, peame otsima südame lühitaid ja see nõuab vägevast südame muutust.

Kuid see ei tähenda, et ma pean muutma oma südant, et see joonduks teie südamega. Samuti ei tähenda see, et teie muudate oma südant, et see joonduks minu südamega. See tähendab, et me kõik muudame oma südant, et joondada see Päästjaga.

Kui meie süda pole veel Päästjaga joondunud, siis pidage meeles, et Issanda abiga pole miski võimatu.

Fit and Belonging

And if you ever feel like you don't quite fit in, please know that you are not alone. Haven't we all been in life situations when we felt like the stranger in the room? I have experienced this more than once. When I was 11 years old, my family was forced to leave our home and move to an unfamiliar region. Everything was different from what I was used to. And my accent made it clear to the other children that I was different from what they were used to. At a time when I desperately needed friendship and belonging, I felt lonely and displaced.

Here on earth, most of the differences we notice—the differences some of us use to categorize each other—have to do with earthly things: physical appearance, nationality, language, clothing, customs, and so on. But “God does not view things the way people do. People look on the outward appearance, but the Lord looks at the heart.”

From His perspective, there is one category that comes before all others: child of God. And we all fit perfectly in this one.

It's natural to want to be around people who look, talk, act, and think like we do. There is a place for that.

But in the Savior's Church, we gather all of God's children who are willing to be gathered and who seek the truth. It is not our physical appearance, our political views, our culture, or our ethnicity that brings us together. It is not our common background that unites us. It is our common objective, our love for God and love for our neighbor, our commitment to Jesus Christ and His restored gospel. We are “one in Christ.”

The unity we seek is not to have everyone stand in the same place; it is to have everyone face in the same direction—toward Jesus Christ. We are one not because of where we've been but where we are striving to go, not because of who we are but who we seek to become.

That is what Christ's true Church is all about.

One Body

If you love God, if you want to know Him better by following His Son, then you belong here. If you're earnestly seeking to keep the Savior's commandments—even though you're not perfect at it yet—then you are a perfect fit for The

Sobivus ja osadus

Ja kui kunagi tunnete, et te ei sobitu päris hästi, siis teadke, et te pole ükski. Kas me kõik pole olnud eluolukordades, kus tundsite end teiste seas võõrana? Olen seda kogenud rohkem kui korra. Kui olin 11-aastane, oli meie pere sunnitud kodust lahkuma ja kolima tundmatusse piirkonda. Kõik oli teistmoodi kui see, millega harjunud olin. Ja mu aktsent oli selge märk teistele lastele, et mina olen teistmoodi kui see, milleganemadoliid harjunud. Ajal, mil vajasin hädasti sõprust ja osadust, tundsin end üksiku ja eksinuna.

Siin maa peal on enamik erinevusi, mida me märkame – erinevused, mida mõned meist kasutavad üksteise kategoriseerimiseks –, seotud maiste asjadega: füüsiline välimus, rahvus, keel, riietus, tavad ja nii edasi. Kuid Jumal ei näe „nii, nagu inimene näeb: inimene näeb, mis silma ees, aga Jehoova näeb, mis südames”.

Tema vaatenurgast on üks kategooria kõigist teistest eespool: Jumala laps. Ja me kõik sobime sellesse kategooriasse ideaalselt.

On loomulik, et tahame olla koos inimestega, kes näevad välja, räägivad, tegutsevad ja mõtlevad nagu meie. Selle jaoks on olemas sobiv koht.

Kuid Päästja Kirikusse kogume kokku kõik Jumala lapsed, kes on valmis kogunema ja otsivad tõde. Meid ei ühenda meie füüsiline välimus, meie poliitilised vaated, meie kultuur ega meie rahvus. Meid ei ühenda meie ühine taust. Meid ühendab meie ühine eesmärk, meie armastus Jumala ja ligimese vastu, meie pühendumine Jeesusele Kristusele ja Tema taastatud evangeeliu-
mile. Me oleme „üks Kristuses”.

Ühtsus, mida me saavutada püüame, ei seisne selles, et kõik seisaksid samas paigas, vaid see on, et kõik vaataksid samas suunas – Jeesuse Kristuse poole. Me oleme üks, mitte sellepärast, kust me tuleme, vaid kuhu me minna püüame, mitte sellepärast, kes me oleme, vaid selle tõttu, kelleks me saada tahame.

Selles seisnebki Kristuse tõeline Kirik.

Üks keha

Kui te armastate Jumalat, kui tahate Tema Poega järgides Teda paremini tundma õppida, siis kuulute te siia. Kui püüate tõsimeelselt Päästja käskudest kinni pidada – kuigi te pole selles veel täiuslik –, siis sobite suurepäraselt Viimse

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

And what if you're different from people around you? That doesn't make you a misfit—it makes you a needed part of the body of Christ. All are needed in the body of Christ. The ears perceive things that the eyes never could. The feet do things that the hands would be ineffective at.

That doesn't mean your job is to change everyone to be like yourself. But it does mean that you have something important to contribute—and that you have something important to learn!

One Voice

In every session of general conference, we're blessed with inspiring music from talented choirs. As you listen, you might notice that the singers don't all sing the same notes. Sometimes one section carries the melody, sometimes another. But they all contribute to the beautiful sound, and they're completely unified. Each choir member has the same central goal: to praise God and lift our hearts to Him. Each must have his or her mind and heart fixed on the same divine purpose. And when that happens, they truly become one voice.

If you are not yet a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, we invite you to join us as we rejoice in the Savior's "song of redeeming love." We need you. We love you. The Church will be better with your efforts to serve the Lord and His children.

If you have already shown, through baptism, through making covenants with God, your desire to "come into the fold of God, and to be called his people," thank you for being part of this great and divine work and for helping to make the Church of Jesus Christ what the Savior wants it to be.

As I learned from my friend in Germany, our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

May God bless us to patiently but diligently seek to live up to the ideals our Savior, Redeemer, and Master has set for us—so all will know that we are His disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikusse.

Ja mis siis, kui erinete teid ümbritsevatest inimestest? See ei muuda teid sobimatuks – see teeb teist vajaliku osa Kristuse ihust. Kristuse ihus on kõik vajalikud. Kõrvad tajuvad asju, mida silmad eales ei suudaks. Jalad teevad asju, mille puhul käed poleks tõhusad.

See ei tähenda, et teie ülesanne on muuta kõik teie sarnaseks. Kuid see tähendab, et teil on midagi olulist panustada ja teil on midagi olulist õppida!

Üks hääl

Igal üldkonverentsi istungil oleme õnnistatud andekate kooride inspireeriva muusikaga. Kuulates võite märgata, et kõik lauljad ei laula samu noote. Mõnikord laulavad meloodiat ühed lauljad, mõnikord teised. Kuid nad kõik aitavad kaasa kaunile helile ja on täiesti ühtsed. Igal kooriliikmel on sama keskne eesmärk: ülistada Jumalat ja tõsta oma süda Tema poole. Igaühe meel ja süda peavad olema suunatud samale jumalikule eesmärgile. Ja kui see juhtub, muutuvad nad tõeliselt üheks hääleks.

Kui te ei ole veel Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liige, kutsume teid meiega ühine-ma, et tunda rõõmu Päästja lunastava armastuse laulust. Me vajame teid. Me armastame teid! Kirik muutub paremaks tänu teie pingutustele teenida Issandat ja Tema lapsi.

Kui olete ristimise ja Jumalaga lepingu-te sõlmimise kaudu juba näidanud oma soovi „tulla Jumala lambatarasse ja olla kutsutud tema rahvaks”, tänan teid, et olete osa sellest suurest ja jumalikust tööst ning aitate muuta Jeesuse Kristuse Kirikut selliseks, nagu Päästja soovib.

Nagu sain teada oma sõbralt Saksamaal, on meie armastus Jumala ja Tema laste vastu vägev tunnistus maailmale, et see on tõepoolest Päästja Kirik.

Jumal õnnistagu meid, et me püüaksime kannatlikult, kuid usinalt elada nende ideaalide järgi, mille meie Päästja, Lunastaja ja Õpetaja on meile seadnud – et kõik teaksid, et oleme Tema jüngrid. Jeesuse Kristuse pühäl nimel, aamen.